

det ærede Medlem om, at Bebrejdelserne overfor ham vedrørende dette Forhold ikke vilde have været mindre, hvis han havde taget imod en Indstilling fra Jensen Toustrup paa de samvirkende danske Landboforeningers Vegne, og de otte nyudnævnte Kommissionsformænd havde været Godsejere, Gaardmænd eller Proprietærer, medens hans embedsmæssige Forhold ligeledes havde været det samme og hans Adfærd overfor de afgaaede havde været lige saa hensynsløs som i det foreliggende Tilfælde. Der vilde da i ikke mindre Grad have lydt Bebrejdelser fra vor Side mod det ærede Medlem for hans Fremgangsmaade. Det ærede Medlem siger da ogsaa selv, at der i de senere Aar og før hans Tid er blevet udnævnt Husmænd som Kommissionsformænd. Ja, det er rigtigt, jeg har f. Eks. udnævnt en Afløser for afdøde Jens Busk, det blev en Husmand. Jeg har udnævnt en anden Formand i et andet Amt, han var ikke Husmand, men Gaardmand, men jeg kan trøste det ærede Medlem, at den selvbestaltede Departementschef nu indstillede den af mig udnævnte Formand for Bornholm til Genvalg, saa der er ikke noget i Vejen, men der er, som sagt, før udnævnt Husmænd til Kommissionsformænd. Det ærede Medlem siger videre, at han formoder, at der ved et formentlig nærforestaaende Formandsskifte ogsaa vil blive valgt en Husmand. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem og jeg tænke paa det samme mulig indtrædende Tilfælde, men jeg skal sige det ærede Medlem, at Formodningen om, at der ved det eventuelle Formandsskifte, som jeg tænker paa, vil blive valgt en Husmand, vil bekræfte sig. Jeg kan endvidere trøste det ærede Medlem med, at der ikke blot er et, men to mulig snart indtrædende Tilfælde. Der er nemlig et andet Tilfælde, som det ærede Medlem sikkert ikke tænker paa, hvor der maaske ogsaa forestaar et Formandsskifte, og der vil det ogsaa blive en Husmand, der kommer til at afløse den afgaaende Formand.

Det, som vi kan over, er altsaa ikke, at det er Husmænd, der komme til at beklæde disse Pladser, men den anvendte Fremgangsmaade og de Motiver, der saa ganske klart og uomtvisteligt have været til Stede for det ærede Medlem til at bære sig ad, som han har gjort. Hvis der ikke indtræder noget, der i dette Øjeblik ikke kan forudses, vil det i disse to Tilfælde blive to Husmænd, der komme til at afløse de hidtidige Formænd. Men min Fremgangsmaade bliver ikke den, som det ærede

Medlem har fulgt. De nye Formænd blive ikke udnævnte efter Indstilling af Jørgen Nielsen, Viby, eller andre uvedkommende, uansvarlige Personer eller Organisationer. Det er en Forskel, og nu haaber jeg, at det ærede Medlem nogenlunde maa forstaa den Sag, som her er rejst, ikke fra min Side, men fra Finansudvalgets og dets ærede Ordførers Side. Jeg vilde ikke have taget Del i denne Debat, hvis ikke det ærede Medlem Gang efter Gang havde fremsat den frispostige, ganske urimelige og meningsløse Paastand, at jeg ved min Virksomhed ved Lovens Gennemførelse havde paadraget mig et Medansvar og vist Vej i Henseende til det, som det ærede Medlem til saa liden Ære for sig selv og for det Ministerium, han var Medlem af, og det Parti, han tilhører, har sat i System.

Jeg haaber nu, at det ærede Medlem ogsaa derved, at han har tvunget mig til at tale saa udførligt om denne Sag, vil have forstaaet, hvad det er, Sagen drejer sig om. Men jeg venter ganske vist ikke, at det ærede Medlem skal staa op og erkende, at han nu ved, hvad det er, Sagen drejer sig om.

K. M. Klausen: Der er en Række af Spørgsmaal, Socialdemokratiet har rejst dels ved denne Finanslovbehandling, dels ved tidligere Lejligheder, og der er nu Udsigt til, at de kunne blive løste saaledes, som vi fra vor Side have ønsket det. Jeg vil derfor takke den højtærede Minister for den Imødekommen, han her har vist. Det drejer sig først om Spørgsmaalet angaaende Domænekirkerne. Vi have ønsket, at de maatte komme bort fra Statens Eje, maatte blive selvejende. Der kan nu være Haab om, at det sker. Ligeledes haaber jeg, det i Aar er sidste Gang, vi forhandle herinde om de Bomme, der findes paa Statens Grund, ligesom det ogsaa glæder mig, at det lille Spørgsmaal om Tjuren vil blive løst. Og hvad endelig det store Spørgsmaal om Bekæmpelse af Ukrudt angaar, haaber jeg, at vi snart faa tilstillet det Materiale, den højtærede Minister har stillet os i Udsigt, og hvoraf man forhaabentlig vil kunne se, hvad man andre Steder har foretaget sig ad Lovgiplingsvejen for at komme Ukrudtet i Landbruget til Livs.

Hvad derimod angaar det femte Spørgsmaal, vi have rejst i Aar, det om Driftsloaen til Husmænd, stillede den højtærede Minister sig om end ikke afvisende saa dog saaledes, at han mente, at Staten i Øjeblikket ikke kunde udstrække sin Ud-